σφυγῆς πού ἄρχισε νά τρέχει μέ τήν ἐν λόγω ἀπόφαση.

2. Στήν πρώτη φάση τῆς διαδικασίας τοῦ διαγωνισμοῦ, στό στάδιο ἐλέγχου τῶν προϋποθέσεων συμμετοχῆς, ἀρκεῖ νά ἐξετάσει ἡ ἐξεταστική ἐπιτροπή ἄν οἱ ὑποψήφιοι πληροῦν, ἐκ πρώτης ὄψεως καί συνολικά, τίς προϋποθέσεις πού ἔχουν ὁριστεῖ ἀπό τήν προκήρυξη διαγωνισμοῦ. Δέν εἶναι λοιπόν δυνατό νά κατακριθεῖ ἡ ἐξεταστική ἐπιτροπή γιά τόν ἀποκλεισμό κατόχου πτυχίου, τοῦ ὁποίου ἡ ἐπικρατέστερη κατεύθυνση σπουδῶν, δυνάμει τῆς ἴδιας τῆς διακινήσεώς του δέν ἔχει, πολύ εὐδιάκριτα, ἰδιαίτερη σχέση μέ τό πεδίο δραστηριότητας τῶν πρός συμπλήρωση θέσεων.

3. Δέν εἶναι δυνατό νά προσαφθεῖ σέ ἐξεταστική ἐπιτροπή, τῆς ὁποίας ἀκυρώθηκε ἀπό τό Δικαστήριο προηγούμενη ἀπόφαση μέ τήν ὁποία εἶχε ἀπορρίψει μιά ὑποψηφιότητα, τό ὅτι δέν ἔλαβε νέα ἀπόφαση μέ διαφορετική σύνθεση, χωρίς νά παραγνωρισθεῖ ὄχι μόνο ὁ χαρακτήρας τῶν ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν, οἱ ὁποῖες εἶναι συλλογικά ὄργανα πού λειτουργοῦν μέ πλήρη ἀνεξαρτησία, ἀλλά καί τό σύστημα ἐνδίκων μέσων πού ἔχει ὀργανωθεῖ ἀπό τή συνθήκη ΕΟΚ, τῆς ὁποίας τό ἄρθρο 176 προβλέπει ὅτι, σέ περίπτωση ἀκυρώσεως πράξεως ὀργάνου, ἐπιβάλλεται στό ἐνδιαφερόμενο ὄργανο νά λάβει τά μέτρα πού συνεπάγεται ἡ ἀπόφαση τοῦ Δικαστηρίου.

Στήν ὑπόθεση 34/80

Xavier Authié, πτυχιοῦχος οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν, ὁ ὁποῖος διαμένει στό Παρίσι, ἐκπροσωπεῖται ἀπό τό Marcel Slusny, δικηγόρο Παρισίων, μέ ἀντίκλητο στό Λουξεμβοῦργο τό δικηγόρο Ernest Arendt, 34, rue Philippe-II,

προσφεύγων,

κατά

Ἐπιτροπῆς τῶν Ευρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, ἡ ὁποία ἐκπροσωπεῖται ἀπό τόν Raymond Baeyens, νομικό σύμβουλο, μέ ἀντίκλητο στό Λουξεμβοῦργο τό νομικό της σύμβουλο Mario Cervino, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθ' ἧς,

πού ἔχει ὡς ἀντικείμενο τήν ἀκύρωση τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ διαγωνισμοῦ Com/A/154 πού ἀπέκλεισε τή συμμετοχή τοῦ Authié στίς ἐξετάσεις καί, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἀνάγκη, τῆς ἀπορρίψεως, ἀπό τήν Ἐπιτροπή, τῆς διοικητικῆς ἐνστάσεως πού ὑποβλήθηκε κατά τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμῆμα)

συγκείμενο ἀπό τούς P. Pescatore, πρόεδρο τμήματος, A. Touffait καί O. Due, δικαστές,

γενικός εἰσαγγελεύς: J.-P. Warner
γραμματεύς: A. Van Houtte

ἐκδίδει τήν ἀκόλουθη

ΑΠΟΦΑΣΗ

Περιστατικά

Τά πραγματικά περιστατικά τῆς ὑποθέσεως, ἡ διεξαγωγή τῆς διαδικασίας, οἱ προτάσεις καί οἱ λόγοι καί τά ἐπιχειρήματα τῶν διαδίκων μποροῦν νά συνοψισθοῦν ὡς ἑξῆς:

I — Πραγματικά περιστατικά

Ὁ Xavier Authié, γαλλικῆς ἰθαγένειας, πτυχιοῦχος οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν, μέ μάθημα κατ' ἐπιλογήν τήν οἰκονομετρία, τοῦ Πανεπιστημίου Orléans-Tours, πρώην μαθητής τοῦ Ἰνστιτούτου Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν Παρισίων, κάτοχος τοῦ πιστοποιητικοῦ ἀνωτέρων εὐρωπαϊκῶν σπουδῶν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κολλεγίου Bruges, ἔκανε ἄσκηση στήν Ἐπιτροπή Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, γενική διεύθυνση οἰκονομικῶν καί δημοσιονομικῶν ὑποθέσεων, διεύθυνση προϋπολογισμοῦ καί οἰκονομικῶν ὑποθέσεων, τμῆμα καταρτίσεως μεσοπρόθεσμων προγραμμάτων οἰκονομικῆς πολιτικῆς, ἀπό τή 16η Σεπτεμβρίου 1977 μέχρι τή 15η Φεβρουαρίου 1978.

Τήν 1η Ὀκτωβρίου 1977 ὁ Authié ὑπέβαλε τήν ὑποψηφιότητά του στό γενικό διαγωνισμό ἐπί τῇ βάσει ἐξετάσεων COM/A/154 (JO C 213, σ. 9) πού ὀργανώθηκε ἀπό τήν Ἐπιτροπή γιά τήν κατάρτιση πίνακα προσληπτέων διοικητικῶν ὑπαλλήλων τῶν βαθμῶν A 7/A 6, σέ διάφορους τομεῖς, μεταξύ τῶν ὁποίων στόν τομέα τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων πού ἐπέλεξε ὁ Authié.

Ἐπειδή ἡ ἐξεταστική ἐπιτροπή ἀρνήθηκε νά τόν ἐγγράψει στόν πίνακα τῶν ὑποψηφίων πού ἔγιναν δεκτοί στίς ἐξετάσεις, ὁ Authié προσέφυγε κατά τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς καί κατόπιν ἄσκησε προσφυγή ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου.

Ἡ προσφυγή αὐτή, συνεκδικασθεῖσα μέ ἄλλες δύο, πού εἶχαν τό ἴδιο ἀντικείμενο, κατέληξε σέ ἀπόφαση τοῦ Δικαστηρίου τῆς 30ῆς Νοεμβρίου 1978 (συνεκδικασθεῖσες ὑποθέσεις 4, 19 καί 28/78, Salerno, Authié καί Massangioli, Rec. σ. 2403). Ἡ ἀπόφαση αὐτή ἀκύρωσε τίς ἀποφάσεις ἀποκλεισμοῦ τῶν προσφευγόντων ἀπό τίς γραπτές ἐξετάσεις· ἡ αἰτιολογία τῆς ἀκυρώσεως ἦταν ὁ ὑπερβολικός ρόλος πού διαδραμάτισαν οἱ πάρεδροι, οἱ ὁποῖοι βοήθησαν τήν ἐξεταστική ἐπιτροπή στήν ἐξέταση τῶν ὑποψη-

φιοτήτων καί ή άνεπαρκής αίτιολογία τῶν άποφάσεων πού προσβλήθηκαν.

Κατόπιν αὐτῆς τῆς άποφάσεως, ή ἐξεταστική ἐπιτροπή τοῦ διαγωνισμοῦ COM/A/154 συνῆλθε ἐκ νέου τήν 9η Ἰανουαρίου 1979 καί προέβη σέ νέα ἐξέταση τῶν στοιχείων πού ὑπῆρχαν στό φάκελο ὑποψηφιότητας τοῦ Authié, ἐν ὄψει τῶν προϋποθέσεων συμμετοχῆς πού εἶχαν ὁρισθεῖ μέ τήν προκήρυξη τοῦ διαγωνισμοῦ, καί τῶν ὁποίων ή ἐκτίμηση εἶχε γίνει τή 10η Ὀκτωβρίου 1977, τελευταία ήμέρα καταθέσεως τῶν ὑποψηφιοτήτων. Ἡ σύνθεση αὐτῶν τῶν ἐργασιῶν καταχωρίστηκε στήν ἔκθεση τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, τῆς 11ης Ἰανουαρίου 1979. Ἡ ἐξεταστική ἐπιτροπή κατέληξε στίς ἀκόλουθες διαπιστώσεις:

Ἀπό τά στοιχεῖα πού περιέχονται στό φάκελο ὑποψηφιότητας προκύπτει ὅτι οἱ πανεπιστημιακές σπουδές τοῦ Authié δέν ἔχουν σχέση μέ τόν τομέα τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων τοῦ γενικοῦ διαγωνισμοῦ COM/4/154, γιατί μαρτυροῦν γνώσεις πού ἀποκτήθηκαν σέ οἰκονομικά κυρίως θέματα μέ εἰδίκευση στήν οἰκονομετρία.

Ἡ ἐξεταστική ἐπιτροπή ἀποφάσισε, λοιπόν, νά μή δεχθεῖ τόν Authié στίς γραπτές ἐξετάσεις τοῦ διαγωνισμοῦ.

Ἡ ἀπόφαση αὐτή ἀνακοινώθηκε στόν Authié μέ ἐπιστολή ὑπαλλήλου τοῦ τμήματος προσλήψεων, ὀνομασιῶν, προαγωγῶν, τῆς 15ης Ἰανουαρίου 1979.

Τή 13η Ἀπριλίου 1979, ὁ Authié διά τοῦ δικηγόρου του, ἀπεύθυνε πρός τήν Ἐπιτροπή, ἐπί τῆ βάσει τοῦ ἄρθρου 90 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ περί τῆς ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως τῶν ὑπαλλήλων, ἔνσταση μέ τήν ὁποία ζητοῦσε τήν ἀνάκληση τῆς ἀποφάσεως πού τοῦ εἶχε κοινοποιηθεῖ τή 15η Ἰανουαρίου καί τήν ἐπανεξέτασή της ἀπό τήν ἐξεταστική ἐπιτροπή.

Μέ ἐπιστολή τῆς 23ης Ὀκτωβρίου 1979, τό ἁρμόδιο μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς γνωστοποίησε στόν Authié τήν ἀπόρριψη τῆς αἰτήσεώς του.

II — Ἔγγραφη διαδικασία

Ὁ Authié ἄσκησε, τήν 25η Ἰανουαρίου 1980, τήν παρούσα προσφυγή.

Ἡ ἔγγραφη διαδικασία ἀκολούθησε τήν κανονική της πορεία.

Τό Δικαστήριο (δεύτερο τμῆμα), κατόπιν ἐκθέσεως τοῦ εἰσηγητῆ δικαστῆ καί ἀφοῦ ἄκουσε τό γενικό εἰσαγγελέα, ἀποφάσισε τήν ἔναρξη τῆς προφορικῆς διαδικασίας χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή ἀποδείξεων.

III — Προτάσεις τῶν διαδίκων

Ὁ *προσφεύγων* μέ τίς προτάσεις του ζητᾶ ἀπό τό Δικαστήριο:

1) ὡς κύριο αἴτημα

   — νά ἀναγνωριστεῖ ὡς ἄκυρη καί χωρίς ἀποτέλεσμα ἡ ἀπόφαση τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ διαγωνισμοῦ COM/A/154 τῆς 9ης Ἰανουαρίου 1979, πού ἀπέκλεισε τόν προσφεύγοντα ἀπό τόν προαναφερθέντα διαγωνισμό·

   — νά διατάξει τήν ἐπανάληψη τοῦ διαγωνισμοῦ γιά τόν προσφεύγοντα·

2) ἐφόσον εἶναι ἀναγκαῖο, νά ἀναγνωρισθεῖ ὡς ἄκυρη καί χωρίς ἀποτέλεσμα ἡ ρητή ἀπόρριψη τῆς ἐνστάσεως τοῦ προσφεύγοντος ἀπό τήν Ἐπιτροπή, μέ ἐπιστολή τῆς 23ης Ὀκτωβρίου 1979·

3) ὡς ἐπικουρικό αἴτημα, νά ἀποφανθεῖ, ἐφ' ὅσον εἶναι ἀναγκαῖο, ἐπί τοῦ νέου λόγου πού ἐπικαλεῖται ἐπικουρικῶς ὁ προσφεύγων στήν ἀπάντηση καί νά ἀπαγγείλει τήν ἀκύρωση τῶν πράξεων πού προσβλήθηκαν μέ αὐτό τό συμπληρωματικό λόγο·

4) νά καταδικάσει τήν ἀντίδικο στά ἔξοδα.

Ἡ *Ἐπιτροπή* μέ τίς προτάσεις της ζητᾶ ἀπό τό Δικαστήριο

— νά ἀπορρίψει τήν προσφυγή, κατά κύριο λόγο, ὡς ἀπαράδεκτη καί, ἐπικουρικῶς, ὡς ἀβάσιμη·

— νά ἐπιβάλει εἰς βάρος τοῦ προσφεύγοντος τά ἔξοδα στά ὁποῖα ὑποβλήθηκε.

IV — Ἰσχυρισμοί καί ἐπιχειρήματα τῶν διαδίκων κατά τή διάρκεια τῆς ἔγγραφης διαδικασίας

Α — Ἐπί τοῦ παραδεκτοῦ τῆς προσφυγῆς

Ἡ *Ἐπιτροπή* ὑποστηρίζει ὅτι ἡ προσφυγή εἶναι ἀπαράδεκτη, ὡς ἐκπρόθεσμη· ἀσκήθηκε μόλις τήν 25η Ἰανουαρίου 1980, ἐνῶ ἡ προσβαλλόμενη ἀπόφασή του κοινοποιήθηκε τή 15η Ἰανουαρίου 1979. Τό ἐκπρόθεσμο δέν μπορεῖ νά ἀποφευχθεῖ ἀπό τήν ἔνσταση πού ὑποβλήθηκε ἀπό τόν προσφεύγοντα τή 13η Ἀπριλίου 1979· στερεῖται οἱουδήποτε ἐννόμου ἀποτελέσματος. Ὅπως προκύπτει ἀπό τή νομολογία τοῦ Δικαστηρίου, τό νά ἐπιληφθεῖ ἡ ἁρμόδια γιά τούς διορισμούς ἀρχή ἐνστάσεως κατ' ἀποφάσεως ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 90 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ, ἐξέρχεται ἀπό τό πλαίσιο τῶν διατάξεων τοῦ κανονισμοῦ γιατί αὐτή ἡ ἀρχή δέν ἔχει τήν ἐξουσία νά ἀκυρώσει ἤ νά τροποποιήσει τήν ἀπόφαση τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ἡ ὁποία ἐνεργεῖ στό πλαίσιο τῆς διακριτικῆς της ἐξουσίας.

Ὁ προσφεύγων ὑπέπεσε σέ ἀσυγχώρητη πλάνη ὡς πρός τό ἀνεφάρμοστο τοῦ ἄρθρου 90 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ· δέν μπορεῖ νά ἀγνοοῦσε ὅτι τό διάθεμά του δέν εἶχε νομική σημασία.

Ὁ *προσφεύγων* ἀμφισβητεῖ τήν ἔνσταση ἀπαραδέκτου πού προβλήθηκε ἀπό τήν Ἐπιτροπή.

Τό Δικαστήριο ἔχει δεχθεῖ, μέ πάγια νομολογία, ὅτι ἕνας ὑπάλληλος ἔχει τό δικαίωμα νά ἀσκήσει, ἀπευθείας ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου καί χωρίς προηγούμενη διοικητική ἔνσταση, προσφυγή κατ' ἀποφάσεως ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς· ὅμως, ἀπό αὐτό δέν ἔπεται ὅτι ἡ ἀκριβής τήρηση τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 90 τοῦ κανονισμοῦ πρέπει νά συνεπάγεται τό ἐκπρόθεσμο τῆς δικαστικῆς προσφυγῆς.

Κατά τή νομολογία τοῦ Δικαστηρίου, ὁ προσφεύγων μπορεῖ νά ἐπικαλεσθεῖ τό ἄρθρο 90 τοῦ κανονισμοῦ γιά νά ὑποβάλει διοικητική ἔνσταση, ἀκόμη καί ἄν αὐτή εἶναι περιττή· τό λάθος του συγχωρεῖται, λόγω τῆς διατυπώσεως τῶν κειμένων, καί δέν τόν στερεῖ ἀπό τό δικαίωμά του νά ἀσκήσει δικαστική προσφυγή.

Ἐξάλλου, ἀνακύπτει τό ἐρώτημα ἄν οἱ λύσεις τοῦ Δικαστηρίου πρέπει νά ἐφαρμοσθοῦν στό σύνολο τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν τῶν διαγωνισμῶν καί μήπως δέν ἁρμόζει νά γίνεται διάκριση μεταξύ τῶν ἀποφάσεων, πού ἔχουν διοικητικό χαρακτήρα καί ἐκείνων πού ἀφοροῦν τήν ἀξιολόγηση τῶν ὑποψηφίων, τόσο στά γραπτά ὅσο καί στά προφορικά· μόνο οἱ τελευταῖες ἐξαρτῶνται ἀπό τήν κυριαρχική ἐκτίμηση τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἡ προσφυγή, ἐν ὄψει τοῦ συστήματος πού προβλέπεται ἀπό τά ἄρθρα 90 καί 91 τοῦ κανονισμοῦ, εἶναι σ' ὅλα τά σημεῖα παραδεκτή.

Β — Ἐπί τῆς οὐσίας

Ὁ *προσφεύγων* προσάπτει στήν προσβαλλόμενη ἀπόφαση ὅτι εἶναι ἀνεπαρκῶς αἰτιολογημένη, στηρίζεται σέ ἐσφαλμένες σκέψεις, πάσχει ἀπό κατάχρηση ἐξουσίας, ἀγνόησε τήν προκήρυξη διαγωνισμοῦ, παραβίασε τήν ἀρχή τῆς ἰσότητας καί μή διακρίσεως καί ὅτι λήφθηκε ἀπό ἐξεταστική ἐπιτροπή μέ κακή σύνθεση.

Ἡ *Ἐπιτροπή* δέ θεωρεῖ βάσιμο κανένα ἀπό τούς λόγους πού ἔχει προβάλει ὁ προσφεύγων.

1. Ὡς πρός τό λόγο περί ἀνεπαρκοῦς αἰτιολογίας

Ὁ *προσφεύγων* παρατηρεῖ ὅτι ἡ ἐξεταστική ἐπιτροπή ἀρκέσθηκε νά βεβαιώσει ὅτι: «οἱ πανεπιστημιακές σπουδές τοῦ Authié δέν ἔχουν σχέση μέ τόν τομέα τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων τοῦ γενικοῦ διαγωνισμοῦ COM/A/154, γιατί μαρτυροῦν γνώσεις πού

ἀποκτήθηκαν σέ οἰκονομικά κυρίως θέματα μέ εἰδίκευση στήν οἰκονομετρία» χωρίς νά ἐξηγεῖ γιατί ὑπάρχει ἀσυμβίβαστο μεταξύ τῆς ἐπιλογῆς «ἐξωτερικές σχέσεις» καί σπουδῶν οἰκονομικοῦ χαρακτήρα.

Ἐξάλλου, ἡ ἀνάγνωση τῆς ἐπιστολῆς τῆς 15ης Ἰανουαρίου 1979 δέν ἐπιτρέπει νά καθορισθεῖ ἄν ἡ ὑποτιθέμενη εἰδίκευση στήν οἰκονομετρία ἦταν ἀποφασιστικό στοιχεῖο στή νέα ἀπόφαση τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς.

Ὁ τρόπος ἐκφάσεως πού χρησιμοποίησε ἡ ἐξεταστική ἐπιτροπή εἶναι διφορούμενος, ἐνῶ ἡ νομολογία τοῦ Δικαστηρίου ἀπαιτεῖ πλήρη αἰτιολογία.

Δέν προκύπτει ἀπό κανένα στοιχεῖο τοῦ φακέλου ὅτι ἡ ἐξεταστική ἐπιτροπή ἐπανεξέτασε σοβαρά τήν κατάσταση τοῦ προσφεύγοντος. Ἡ ἐξεταστική ἐπιτροπή περιορίστηκε στό νά ἐπικυρώσει ἁπλῶς καί μόνο τήν ἀδικαιολόγητη προκατάληψη τοῦ προέδρου της ὅσον ἀφορᾶ τό ὑποτιθέμενο ἀσυμβίβαστο μεταξύ σπουδῶν οἰκονομικοῦ χαρακτήρα καί τῆς ἐπιλογῆς «ἐξωτερικές σχέσεις».

Ἡ *Ἐπιτροπή* ἐπιμένει στό γεγονός ὅτι ὁ ἀποκλεισμός τοῦ προσφεύγοντος, πού ἀποφασίσθηκε ἀπό τήν ἐξεταστική ἐπιτροπή τοῦ διαγωνισμοῦ, βρίσκει τήν αἰτιολογία του στό γεγονός ὅτι ὁ ὑποψήφιος, κάτοχος πτυχίου οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν μέ μάθημα κατ' ἐπιλογήν τήν οἰκονομετρία, καί πιστοποιητικοῦ ἀνώτερων εὐρωπαϊκῶν σπουδῶν, μέ ἐπικρατέστερα μαθήματα τά Οἰκονομικά, δέν ἀποδεικνύει ὅτι ἔκαμε πανεπιστημιακές σπουδές σχετικές μέ τόν τομέα τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων καί, ἐπομένως, δέν συγκεντρώνει τίς προϋποθέσεις συμμετοχῆς πού ἀναφέρονται στήν προκήρυξη διαγωνισμοῦ.

Ἀπό τό πρακτικό τῆς 11ης Ἰανουαρίου 1979, πού ἔχει ὑπογραφεῖ ἀπό τά τρία μέλη τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ διαγωνισμοῦ, προκύπτει ὅτι ἡ ἐξεταστική ἐπιτροπή, κατατοπισμένη στή νομολογία τοῦ Διακαστηρίου, προέβη σέ πλήρη ἐξέταση τοῦ φακέλου ὑποψηφιότητας τοῦ προσφεύγοντος. Ἐπανεξέτασε τήν ἀκυρωθεῖσα ἀπόφαση καί αἰτιολόγησε, μέ ἀκρίβεια καί χωρίς ἀσάφεια, τόν ἀποκλεισμό τοῦ προσφεύγοντος ἀπό τίς γραπτές ἐξετάσεις.

Ἡ κατηγορία κατά τῆς στάσεως πού τήρησε ἕνα ἀπό τά μέλη τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς δέν ἀποδείχθηκε καθόλου ἀπό τά περιστατικά καί δύσκολα συμβιβάζεται μέ τό ἀπόρρητο τῶν ἐργασιῶν ἑνός τέτοιου συλλογικοῦ ὀργάνου.

2. Ὡς πρός τό λόγο περί ἐσφαλμένης αἰτιολογίας

Ὁ *προσφεύγων* θεωρεῖ τήν αἰτιολογία τῆς ἀποφάσεως ὄχι μόνο ἀνεπαρκή ἀλλά ἐπίσης ἐσφαλμένη ἀπό κάθε ἄποψη.

Ἡ προκήρυξη διαγωνισμοῦ δέν ἀπέκλειε κανένα ὁρισμένο εἶδος σπουδῶν ἐν σχέσει μέ ὁποιαδήποτε ἐπιλογή. Ἡ ἐξεταστική ἐπιτροπή εἶχε, χωρίς ἀμφιβολία, ὁρισμένες ἐξουσίες γιά νά προσδιορίσει, ὑπό τόν ἔλεγχο τοῦ Δικαστηρίου, ἄν οἱ τίτλοι, τά πτυχία καί ἡ ἐπαγγελματική πρακτική τῶν ὑποψηφίων εἶναι κατάλληλα γιά τίς διάφορες ἐπιλογές· ἀλλά ὄφειλε νά τό πράξει λαμβάνοντας ὑπόψη τά διάφορα ἐκπαιδευτικά συστήματα τῶν Κρατῶν μελῶν καί τόν τελικό σκοπό τῆς προκηρύξεως διαγωνισμοῦ.

Οἱ σπουδές οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν περιλαμβάνουν λοιπόν στά γαλλικά πανεπιστήμια βασικά κοινά μαθήματα πού ἐνδιαφέρουν τίς ἐξωτερικές σχέσεις· αὐτή ἡ ἐκπαίδευση, συμπληρούμενη ἀπό ἐκείνη πού ἀκολουθεῖται στό Ἰνστιτοῦτο Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, περιλαμβάνει πολυάριθμες γεφυρώσεις πρός τά προβλήματα τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων.

Ἄλλωστε, δέν ὑπάρχει στά γαλλικά πανεπιστήμια μάθημα κατ' ἐπιλογήν μέ ἀντικείμενο «ἐξωτερικές σχέσεις».

Θά ἔπρεπε ἐπίσης νά ληφθεῖ ὑπόψη τό γεγονός ὅτι ἡ γενική διεύθυνση Ι τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐξωτερικῶν σχέσεων, περιλαμβάνει ὁρισμένο ἀριθμό ὑπηρεσιῶν πού ἀσχολοῦνται μέ θέματα οἰκονομικά δημοσιονομικά ἤ ἐμπορικά· ἐπιπλέον ἡ γενική διεύθυνση ΙΙ, οἰκονομικῶν καί δημοσιονομικῶν ὑποθέσεων, περιλαμβάνει ὑπηρεσίες πού ἀσχολοῦνται μέ ἐξωτερικές σχέσεις καί ἡ γενική διεύθυνση VIII, ἀναπτύξεως, περιλαμβάνει ἐξ ὁρισμοῦ σειρά ὑπηρεσιῶν πού εἶναι ἐπιφορτισμένες μέ διεθνεῖς οἰκονομικές σχέσεις.

Ἡ Ἐπιτροπή θεωρεῖ ὅτι ἡ διαπίστωση ὅτι ὁ κύκλος σπουδῶν τόν ὁποῖο ἀκολούθησε ὁ προσφεύγων περιλαμβάνει τρία μαθήματα πού δέν εἶναι τελείως ξένα πρός τίς ἐξωτερικές σχέσεις δέν ἀλλάζει κατά τίποτε τό γεγονός ὅτι οἱ πανεπιστημιακές του σπουδές, οἱ ὁποῖες εἶναι πλήρεις καί ἐπιβεβαιοῦνται μέ πτυχίο, τοποθετοῦνται προδήλως σέ οἰκονομικό ἐπίπεδο, μέ ἐπιπλέον εἰδίκευση στήν οἰκονομετρία, περιοχή ἡ ὁποία δύσκολα ταυτίζεται μέ ἐκείνη τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων.

Τό ἐπιχείρημα πού στηρίζεται στό ὀργανόγραμμα τῆς Ἐπιτροπῆς δέν εἶναι περισσότερο βάσιμο. Ὁ διαγωνισμός διοργανώθηκε γιά τήν κατάρτιση πίνακα προσληπτέων διοικητικῶν ὑπαλλήλων καί οἱ θέσεις πρός πλήρωση δέν προσδιορίστηκαν ἀνάλογα μέ εἰδικές ἀνάγκες ὁρισμένων γενικῶν διευθύνσεων ἤ ἄλλων ὑπηρεσιῶν τῆς Κοινότητας. Τό γεγονός ὅτι οἱ γενικές διευθύνσεις πού ἔχουν ὡς κύριο πεδίο δραστηριοτήτων τίς ἐξωτερικές σχέσεις ἀσχολοῦνται ἐπίσης μέ ὁρισμένες οἰκονομικές καί δημοσιονομικές πλευρές πού συνδέονται μέ ζητήματα ἐξωτερικῶν σχέσεων, δέν παρίσταται ὡς στοιχεῖο πού νά μπορεῖ νά προκαλέσει σφάλμα στήν ἀντικειμενική ἐκτίμηση ἡ ὁποία ἔγινε ἀπό τήν ἐξεταστική ἐπιτροπή τοῦ διαγωνισμοῦ καί βασίζεται στά ἔγγραφα τά ὁποῖα περιέχονται στό φάκελο πού ἔχει προσκομίσει ὁ ἴδιος ὁ προσφεύγων.

3. Ὡς πρός τό λόγο περί καταχρήσεως ἐξουσίας

Κατά τόν *προσφείγοντα,* ὁ ἀποκλεισμός του ἀπό τό διαγωνισμό ἐξηγεῖται ἀπό τήν ἀποφασιστική βούληση τοῦ προέδρου τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς νά ἀποκλείσει ἀπό τό διαγωνισμό, ὅσο τοῦτο εἶναι ἐφικτό, τούς οἰκονομολόγους. Ὁ σκοπός του ἦταν νά θεμελιώσει ἕνα εἶδος γενικῆς ρυθμίσεως λαμβάνοντας ὑπόψη σειρά διαδοχικῶν διαγωνισμῶν. Αὐτός ὁ τρόπος ἐνέργειας ἀντιφάσκει πρός τήν προκήρυξη διαγωνισμοῦ· ἐπιδιώκει νά εὐνοήσει ὑποψήφιους μέ καθορισμένο εἶδος σπουδῶν. Βρισκόμαστε, κατά συνέπεια, ἐνώπιον πραγματικῆς καταχρήσεως ἐξουσίας.

Ἡ Ἐπιτροπή θεωρεῖ ὅτι ὁ λόγος αὐτός δέ συνδέεται μέ τήν παρούσα διαφορά καί κανένα ἀποδεικτικό στοιχεῖο δέν προσκομίζεται γιά νά στηρίξει τόν ἰσχυρισμό, σύμφωνα μέ τόν ὁποῖο, ὁ πρόεδρος τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, ἀποκλείοντας τούς ὑποψηφίους μέ σπουδές οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν, εἶχε τήν πρόθεση νά πραγματώσει προσωπικό του σχέδιο, πού συνίσταται στήν καθιέρωση ἑνός φανταστικοῦ γενικοῦ κανόνα «praeter legem».

4. Ὡς πρός τό λόγο περί κακῆς ἐκτιμήσεως τῆς προκηρύξεως διαγωνισμοῦ

Ὁ *προσφείγων* ὑποστηρίζει ὅτι ἡ προκήρυξη διαγωνισμοῦ ἐκτιμήθηκε κακῶς ὡς πρός δύο σημεῖα: ἀφ' ἑνός ἡ ἐξεταστική ἐπιτροπή θεώρησε τή μόρφωση οἰκονομέτρου ὡς βασική μόρφωση, ἐνῶ πρόκειται γιά τελικό στάδιο μορφώσεως, ἡ δέ βασική μόρφωση εἶναι πολύ πιό γενική, ἀφ' ἑτέρου, ἡ ἐξεταστική ἐπιτροπή ἔπρεπε νά

λάβει ὑπόψη τήν πείρα, ἐνῶ ἡ ὑποψηφιότητα τοῦ προσφεύγοντος ἀπορρίφθηκε βάσει μόνης τῆς ἐκτιμήσεως τῆς φύσεως τῶν σπουδῶν του.

Ἐξάλλου ὁ προσφεύγων δέν εἰδοποιήθηκε γι' αὐτό, πράγμα πού ἀποτελεῖ ἐπίσης παραβίαση τοῦ δικαιώματος τῆς ὑπερασπίσεως.

Ἡ *Ἐπιτροπή* θεωρεῖ ὅτι ὁ λόγος αὐτός συγχέεται μέ τούς δύο πρώτους καί, ἐν πάση περιπτώσει, εἶναι κατά τήν οὐσία ἀβάσιμος.

Ἡ ἐξεταστική ἐπιτροπή δέ θεώρησε τήν εἰδίκευση στήν οἰκονομετρία ὡς βασική μόρφωση οὔτε ἔλαβε ὑπόψη τήν ἐπαγγελματική πείρα γιά νά ἀποκλείσει τόν προσφεύγοντα ἀπό τίς γραπτές ἐξετάσεις.

5. Ὡς πρός τό λόγο περί παραβιάσεως τῶν ἀρχῶν τῆς ἰσότητας καί τῆς μή διακρίσεως

Ὁ *προσφεύγων* ἐπικαλεῖται, κατά τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ὅτι ἔγιναν δεκτοί στό διαγωνισμό ὁρισμένοι ὑποψήφιοι μέ σπουδές σχετικές μέ τίς οἰκονομικές ἐπιστῆμες (σπουδές Kaufmann ἤ Volkswirt), ἀλλά πιό περιορισμένες σέ σχέση μέ τίς δικές του πανεπιστημιακές σπουδές οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν. Μ' αὐτό τόν τρόπο ὁ προσφεύγων θεωρεῖ ὅτι τιμωρήθηκε γιά τό λόγο ὅτι οἱ σπουδές του ἦταν πιό ἐκτεταμένες ἀπό ἐκεῖνες ἄλλων ὑποψηφίων.

Ἡ παραβίαση τῆς ἀρχῆς τῆς ἰσότητας μεταξύ ὑπαλλήλων συγχέεται στά πράγματα μέ κακή ἐκτίμηση τῆς προκηρύξεως διαγωνισμοῦ, γιατί αὐτή προέβλεψε νά ληφθοῦν ὑπόψη τά διάφορα ἐκπαιδευτικά συστήματα πού ὑπάρχουν στά Κράτη μέλη. Στήν ἐξεταστική ἐπιτροπή ἐπαφιόταν νά λάβει ὑπόψη αὐτές τίς ἰδιομορφίες, ἀλλά καί νά προβεῖ σέ εὔλογες συγκρίσεις, ὥστε νά ἀποφευχθοῦν τά λάθη. Οἱ σπουδές τοῦ προσφεύγοντος εἶναι πιό ἐκτεταμένες ἀπό ἐκεῖνες τῶν γερμανῶν ὑποψηφίων πού ἔγιναν δεκτοί στό διαγωνισμό· ἡ εἰδίκευσή του στήν οἰκονομετρία προστέθηκε στίς συνολικές του σπουδές τῶν ὁποίων τό ἐπίπεδο ἦταν ἤδη ἀνώτερο ἀπό ἐκεῖνο ἄλλων ὑποψηφίων.

Δέν μπορεῖ νά γίνει δεκτή ἡ ἐπιχειρηματολογία τῆς Ἐπιτροπῆς, κατά τήν ὁποία ἡ διάκριση τήν ὁποία ἐπικαλεῖται ὁ προσφεύγων δέν μποροῦσε νά βλάψει τά συμφέροντά του, γιατί ἡ ἐξεταστική ἐπιτροπή, καί στήν περίπτωση τῶν ὑποψηφίων τούς ὁποίους ἐπικαλεῖται ὁ προσφεύγων, ἔσφαλε ἁπλῶς καί μόνον· εἶναι ἐπίσης ἐσφαλμένη ἡ ἐπίκληση νομολογίας, κατά τήν ὁποία ἡ ἀκύρωση ἀποφάσεως ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς δέν εἶναι ἐπιβεβλημένη ὅταν δέν προσφέρει καμιά βοήθεια στόν προσφεύγοντα λόγω τοῦ ὅτι ἡ ἀπόφαση θά μποροῦσε ὁπωσδήποτε νά διατηρηθεῖ.

Ἡ ἀνάλυση τῆς συμπεριφορᾶς τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ἀποτελεῖ τό ἀληθινό πρόβλημα. Ἐν σχέσει μέ αὐτό θά ἔπρεπε νά διαπιστωθεῖ ὅτι ἡ ἀπόφαση τοῦ προέδρου τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς νά ἀποκλείσει γιά τήν ἐπιλογή «ἐξωτερικαί σχέσεις» τούς ὑποψήφιους μέ οἰκονομικές σπουδές δέν ἀποτέλεσε ἀντικείμενο γενικῆς ὁδηγίας καί ἐφαρμόσθηκε μέ πλήρη ἀνακολουθία, ἰδίως μέ τρόπο πολύ πιό αὐστηρό γιά τούς ὑποψήφιους γαλλικῆς γλώσσας παρά γιά τούς ὑποψήφιους γερμανικῆς γλώσσας. Ἔτσι οἱ παρατυπίες πού ἐπικαλεῖται ὁ προσφεύγων παρουσιάζονται μέ τρόπο σωρευτικό· ἡ ἔλλειψη γενικῶν ὁδηγιῶν εἶναι ἡ αἰτία τῶν ἀνακολουθιῶν στίς ἀποφάσεις τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς· γι' αὐτό τό λόγο οἱ ἀποφάσεις πού ἔχουν ληφθεῖ εἶναι αὐθαίρετες.

Κατά τήν *Ἐπιτροπή*, ἁπλή σύγκριση μεταξύ τῶν πτυχίων ἀπόπερατώσεως πανεπιστημιακῶν σπουδῶν, χωρίς νά ληφθοῦν

ὑπόψη οἱ διαφορετικοί τρόποι πανεπιστημιακῆς διδασκαλίας τῶν διαφόρων Κρατῶν μελῶν καί οἱ ἄλλοι τίτλοι πού ὑπάρχουν στούς φακέλους τῶν ὑποψηφίων, δέν παρέχει καμιά βάση στό λόγο πού συνάγεται ἀπό μιά δῆθεν διάκριση.

Ἐξάλλου, τό Δικαστήριο θά ἔκρινε ὅτι τό ἀπόρρητο τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς διαγωνισμοῦ, πού ἔχει θεσπισθεῖ μέ τό ἄρθρο 6 τοῦ παραρτήματος III τοῦ κανονισμοῦ, δέν ἐπιτρέπει τήν ἀποκάλυψη ὅλων τῶν στοιχείων πού ἔχουν σχέση μέ ἐκτιμήσεις προσωπικοῦ ἤ συγκριτικοῦ χαρακτήρα, οἱ ὁποῖες ἀφοροῦν τούς ὑποψήφιους.

Τέλος καί ἄν ἀκόμη ὑποτεθεῖ ὅτι ἔγινε κάποιο λάθος ἐκτιμήσεως, κατά τή διάρκεια τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς διαγωνισμοῦ, ὡς πρός τήν ἀποδοχή τῶν ὑποψηφίων πρός συμμετοχή στό διαγωνισμό, ἀποτυχών ὑποψήφιος δέν μπορεῖ νά ἐπικαλεσθεῖ ἔννομο συμφέρον ἐφ' ὅσον αὐτή ἡ ἐσφαλμένη ἐκτίμηση, περιοριζόμενη σέ μερικές περιπτώσεις καί χωρίς καμιά συνέπεια γιά τίς ἐργασίες τοῦ διαγωνισμοῦ, δέ θά τοῦ εἶχε προξενήσει καμιά ζημία.

Προκειμένου γιά τή «συμπεριφορά τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς» κατά τίς ἐργασίες της, θά ἔπρεπε νά διαπιστωθεῖ ὅτι κατά τή σύνοδό της τῆς 9ης Ἰανουαρίου 1979 συσκέφθηκε χωρίς παρέδρους, γιά τούς ὁποίους θά ἦταν ἀναγκαῖα ὁρισμένα κριτήρια ἤ ὁδηγίες καί ὅτι προέβη σέ πλήρη ἐπανεξέταση τῶν τριῶν φακέλων ὑποψηφιότητας πού προκάλεσαν τήν ἀπόφαση ἀκυρώσεως τῆς 30ῆς Νοεμβρίου 1978 καί τοῦτο ἐν ὄψει τῆς προκηρύξεως διαγωνισμοῦ πού εἶχε συντάξει ἡ Ἐπιτροπή.

6. Ὡς πρός τό λόγο περί κακῆς συνθέσεως τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς

Ὁ *προσφείγων* ἰσχυρίζεται στήν ἀπάντησή του, ὅτι ἡ ἐπίδικη ὑπόθεση πάσχει τυπικά καί ἐκ τοῦ λόγου ὅτι τό ἴδιο πρόσωπο ἔλαβε ἐκ νέου μέρος στή συνεδρίαση ὡς πρόεδρος τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, πράγμα πού εἶναι ἀντίθετο πρός τό ἄξίωμα «nemo judex in re sua».

Ἡ *Ἐπιτροπή* ἔχει πεισθεῖ ὅτι ὁ λόγος πού ἀναφέρεται στή σύνθεση τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς δέν μπορεῖ νά γίνει δεκτός.

Εἶναι ἀπαράδεκτος, κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ κανονισμοῦ διαδικασίας καί, ἐν πάση περιπτώσει, ἀβάσιμος. Ἡ παρουσία τοῦ προέδρου τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς διαγωνισμοῦ δέν μπορεῖ νά ἀποτελέσει παρατυπία.

V — Προφορική διαδικασία

Ὁ προσφεύγων, ἐκπροσωπούμενος ἀπό τό δικηγόρο Slusny καί ἡ Ἐπιτροπή, ἐκπροσωπούμενη ἀπό τόν Baeyens, ἀγόρευσαν στή συνεδρίαση τῆς 11ης Δεκεμβρίου 1980.

Ὡς πρός τό λόγο ὁ ὁποῖος ἀναφέρεται στή σύνθεση τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, ὁ *προσφείγων* θεώρησε ὡς ἀντίθετο πρός γενική ἀρχή τοῦ δικαίου τό ὅτι ἡ ἴδια ἡ ἐξεταστική ἐπιτροπή μέ τήν ἴδια σύνθεση, ἔκρινε γιά δεύτερη φορά τόν ἴδιο φάκελο, χωρίς νά ἔχει μεσολαβήσει κανένα νέο στοιχεῖο. Ἡ *Ἐπιτροπή* θεωρεῖ ὅτι ἡ ἐξέταση τῆς ὑποψηφιότητας τοῦ προσφεύγοντος δέν μποροῦσε παρά νά ἐπανέλθει ἐνώπιον τῆς ἴδιας ἐπιτροπῆς, πού ἦταν καλύτερα πληροφορημένη, καί ὅτι τροποποίηση τῆς συνθέσεως τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς θά ἦταν δυνατό νά δημιουργήσει ζήτημα κανονικῆς διεξαγωγῆς τῆς διαδικασίας.

Ὁ γενικός εἰσαγγελεύς ἀνέπτυξε τίς προτάσεις του στή συνεδρίαση τῆς 5ης Φεβρουαρίου 1981.

Σκεπτικό

1 Μέ δικόγραφο πού κατατέθηκε στή γραμματεία τοῦ Δικαστηρίου τήν 25η Ἰανουαρίου 1980, ὁ Authié ἄσκησε προσφυγή περί ἀκυρώσεως ἀποφάσεως τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ διαγωνισμοῦ COM/A/154 (ΕΕ C 213, σ. 9) ἡ ὁποία τόν ἀπέκλεισε ἀπό τίς ἐξετάσεις.

2 Πρέπει νά ὑπομνησθεῖ ὅτι ὁ ἐνδιαφερόμενος ἔλαβε μέρος τό 1977 σ' αὐτό τό διαγωνισμό, πού εἶχε διοργανωθεῖ γιά τό σχηματισμό πίνακα προσληπτέων διοικητικῶν ὑπαλλήλων κατηγορίας Α 7/Α 6. Ἐπειδή δέν περιλήφθηκε τότε στόν πίνακα τῶν ὑποψηφίων, οἱ ὁποῖοι εἶχαν γίνει δεκτοί στίς γραπτές ἐξετάσεις, ἄσκησε προσφυγή κατόπιν τῆς ὁποίας πέτυχε, μέ ἀπόφαση τοῦ δεύτερου τμήματος τῆς 30ῆς Νοεμβρίου 1978 (Salerno, Authié, Massangioli, 4, 19 καί 28/78, Rec. σ. 2403) τήν ἀκύρωση τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ διαγωνισμοῦ γιά δύο λόγους: τήν ἔλλειψη ἐπαρκοῦς ἐλέγχου τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ἐπί τῶν ἐργασιῶν τῶν «παρέδρων», οἱ ὁποῖοι εἶχαν μετάσχει στήν ἐξεταστική ἐπιτροπή ἐξαιτίας τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν ὑποψηφίων καί τόν ὑπερβολικά συνοπτικό τρόπο τῆς αἰτιολογίας τῆς ἀποφάσεως πού ἔχει προσβληθεῖ.

3 Συνεπεία τῆς ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου, ἡ ἐξεταστική ἐπιτροπή τοῦ διαγωνισμοῦ, ἀφοῦ ἐπανεξέτασε τό φάκελο τοῦ προσφεύγοντος ἐπικύρωσε, κατά τή σύνοδό της τῆς 9ης Ἰανουαρίου 1979, τήν πρώτη της ἀπόφαση. Ἡ νέα αὐτή ἀπόφαση κοινοποιήθηκε στόν προσφεύγοντα μέ ἐπιστολή τῆς 15ης Ἰανουαρίου 1979, πού εἶχε τό ἑξῆς περιεχόμενο:

«Τό Δικαστήριο τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, μέ τήν ἀπόφασή του τῆς 30ῆς Νοεμβρίου 1978, πού ἐξέδωσε ἐπί τῶν ὑποθέσεων 4, 19 καί 28/78 οἱ ὁποῖες συνεκδικάσθηκαν, ἀκύρωσε τήν ἀπόφαση πού σᾶς εἶχε ἀνακοινωθεῖ μέ ἐπιστολή τῆς 5ης Δεκεμβρίου 1977 σχετικά μέ τόν ἀποκλεισμό σας ἀπό τίς γραπτές ἐξετάσεις τοῦ διαγωνισμοῦ COM/A/154.

Σᾶς πληροφορῶ ὅτι ἡ ἐξεταστική ἐπιτροπή τοῦ διαγωνισμοῦ συνῆλθε τήν 9η Ἰανουαρίου 1979 καί ἔλαβε, καθ' ὅσον σᾶς ἀφορᾶ τήν ἀκόλουθη ἀπόφαση:

Ὁ Χ. Authié ἐπέλεξε τόν τομέα «Ἐξωτερικαί σχέσεις».

Δήλωσε ὅτι:

— εἶναι κάτοχος πτυχίου οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν πού ἀπέκτησε στό Πανεπιστήμιο Orléans τήν 29η Ἰουνίου 1973 καί πιστοποιητικοῦ ἀνωτέρων εὐρωπαϊκῶν σπουδῶν — μέ ἐπικρατέστερα μαθήματα τά Οἰκονομικά — μέ τό βαθμό Β, πού τοῦ χορηγήθηκε τήν 27η Μαΐου 1977 ἀπό τό Εὐρωπαϊκό Κολλέγιο·

— ἀκολούθησε τό δεύτερο ἔτος σπουδῶν τοῦ Ἰνστιτούτου Πολιτικῶν Σπουδῶν Παρισίων (1974/75).

Ὁ ἐνδιαφερόμενος ἔγινε ἐξάλλου δεκτός γιά ἄσκηση στίς ὑπηρεσίες τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπό τή 16η Σεπτεμβρίου 1977.

Ἀπό τά στοιχεῖα πού περιέχονται στό φάκελο ὑποψηφιότητας προκύπτει ὅτι οἱ πανεπιστημιακές σπουδές τοῦ Authié δέν εἶναι σχετικές μέ τόν τομέα τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων τοῦ γενικοῦ διαγωνισμοῦ COM/A/154, γιατί μαρτυροῦν γνώσεις κτηθεῖσες ἐπί οἰκονομικῆς κυρίως ὕλης, μέ εἰδίκευση στήν οἰκονομετρία».

4 Τή 13η Ἀπριλίου 1978, ὁ προσφεύγων ὑπέβαλε, διά τοῦ δικηγόρου του, ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς, διοικητική ἔνσταση δυνάμει τοῦ ἄρθρου 90 τοῦ κανονισμοῦ. Μέ ἐπιστολή τῆς 23ης Ὀκτωβρίου 1979, τό ἁρμόδιο μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπιβεβαίωσε στόν προσφεύγοντα τό λόγο ἀποκλεισμοῦ παρατηρώντας ἐν συμπεράσματι ὅτι «ἡ Ἐπιτροπή δέν ἔχει προφανῶς δικαίωμα ἀκυρώσεως ἤ τροποποιήσεως ἀποφάσεως ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς διαγωνισμοῦ».

5 Ἡ προσφυγή ἀπευθύνεται συγχρόνως κατά τῆς ἀνωτέρω ἀνακοινώσεως τῆς Ἐπιτροπῆς καί κατά τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ διαγωνισμοῦ.

Ἐπί τοῦ παραδεκτοῦ

6 Ἡ Ἐπιτροπή ἀμφισβήτησε τό παραδεκτό τῆς προσφυγῆς γιά τό λόγο ὅτι δέν ἀσκήθηκε ἐμπρόθεσμα κατά τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ διαγωνισμοῦ — ἡ ὁποία, στήν προκειμένη περίπτωση, ἀποτελεῖ τή μόνη βλαπτική πράξη — ἀλλά κατά μιᾶς ἀνακοινώσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία ἐπεξηγεῖ ἀπόφαση, τήν ὁποία ἡ Ἐπιτροπή, ἐξαιτίας τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς ἐξεταστικῆς ἐπι-

τροπῆς, δέν ἔχει τό δικαίωμα νά τροποποιήσει. Πάντως ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Ἐπιτροπῆς ἄφησε νά ἐννοηθεῖ ὅτι δέν ἐπιμένει σ' αὐτό τό λόγο ἀπαραδέκτου.

7 Ἡ ἄποψη τῆς Ἐπιτροπῆς δικαιολογεῖται κατ' ἀρχήν, μέ τήν ἔννοια ὅτι, ἡ χρησιμοποίηση τῆς διαδικασίας ὑποβολῆς διοικητικῆς ἐνστάσεως τοῦ ἄρθρου 90 τοῦ κανονισμοῦ, στερεῖται ἀποτελέσματος στήν περίπτωση ἀποφάσεως, ἡ ὁποία προέρχεται ἀπό Σῶμα, ὅπως ἡ ἐξεταστική ἐπιτροπή διαγωνισμοῦ, πού ἀποφαίνεται μέ πλήρη ἀνεξαρτησία καί τῆς ὁποίας οἱ ἀποφάσεις δέν μποροῦν νά τροποποιηθοῦν ἀπό τήν ἁρμόδια γιά τούς διορισμούς ἀρχή. Ἐφ' ὅσον ὅμως, ὁ ὁριστικός χαρακτήρας τέτοιων ἀποφάσεων καί τό ἀλυσιτελές, ὡς πρός αὐτές, τῆς ὑποβολῆς διοικητικῆς ἐνστάσεως δυνάμει τοῦ ἄρθρου 90 τοῦ κανονισμοῦ, δέν ἔχουν ἀναγνωρισθεῖ ρητῶς, εἴτε μέ κανονιστική διάταξη εἴτε μέ σαφή γνωστοποίηση μέσα στό κείμενο τῶν ἰδίων τῶν ἀποφάσεων, φαίνεται ἄδικη ἡ στέρηση τοῦ δικαιώματος προσφυγῆς ἀπό διάδικο, ὁ ὁποῖος ὑπέβαλε τή διοικητική του ἔνσταση πρίν ἀπό τή λήξη τῆς προθεσμίας ἀσκήσεως προσφυγῆς, ἡ ὁποία ἄρχισε νά τρέχει μέ τήν κυρίως ἀπόφαση.

8 Πρέπει λοιπόν νά μή ληφθεῖ ὑπόψη ἡ ἀμφιβολία πού ἐξέφρασε ἡ Ἐπιτροπή.

Ἐπί τῆς οὐσίας

9 Ὁ προσφεύγων ἐπικαλεῖται, ἐπί τῆς οὐσίας, ἑπτά λόγους, τούς ὁποίους ἀντλεῖ, ὡς ἐπί τό πλεῖστον, ἀπό τό γεγονός ὅτι ἀποκλείστηκε, ὡς κάτοχος πανεπιστημιακοῦ πτυχίου οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν, κατά τή διάρκεια τῶν ἐργασιῶν ἐπιλογῆς σέ διαγωνισμό, πού προκηρύχθηκε, μεταξύ ἄλλων, γιά τόν τομέα τῶν «ἐξωτερικῶν σχέσεων» (2ος, 3ος, 4ος καί 6ος λόγος). Ἐξάλλου, προβάλλει λόγους περί ἀνεπάρκειας τῆς αἰτιολογίας (1ος λόγος), παραβάσεως τῆς ἀρχῆς τῆς ἴσης μεταχειρίσεως τῶν ὑποψηφίων (5ος λόγος), τέλος, περί κακῆς συνθέσεως τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ διαγωνισμοῦ (νέος λόγος πού προβλήθηκε μέ τήν ἀπάντηση).

Ὡς πρός τήν ἐκτίμηση τοῦ πτυχίου τοῦ προσφεύγοντος

10 Κατά τή διατύπωση τῆς προκηρύξεως διαγωνισμοῦ, ὑπό II, Β 2, πρώτη περίπτωση, οἱ ὑποψήφιοι ἔπρεπε «νά ἀποδείξουν ὅτι ἀκολούθησαν πλήρεις πανεπιστημιακές σπουδές πού βεβαιώνονται μέ πτυχίο σχετικό μέ τόν τομέα πού ἀναφέρεται στήν παρούσα προκήρυξη ὑπό τό σημεῖο I (ἡ ἐξεταστική ἐπιτροπή θά λάβει ὑπόψη ὡς πρός αὐτό τίς διαφορετικές ἐκπαιδευτικές δομές πού ὑφί-

στανται στά Κράτη μέλη)». Ἐφ' ὅσον ὁ προσφεύγων ἐπέλεξε τήν κατεύθυνση «ἐξωτερικές σχέσεις», τό δίπλωμα πού προσκομίσθηκε ἔπρεπε κατά συνέπεια νά ἐκτιμηθεῖ σέ σχέση μέ αὐτό τόν τομέα.

11 Δέν ἀμφισβητεῖται ὅτι, μεταξύ τῶν διαφόρων προσόντων πού ἐπικαλέσθηκε ὁ προσφεύγων στήν αἴτηση ὑποψηφιότητάς του, τό μόνο ἀμφισβητούμενο, ἐν ὄψει τῆς ἀπαιτήσεως ἡ ὁποία ἀναφέρεται στήν προκήρυξη διαγωνισμοῦ, εἶναι ἕνα πτυχίο πού ἔχει ἐκδοθεῖ τή 12η Μαΐου 1976 ἀπό τήν Πανεπιστημιακή Σχολή Νομικῆς καί Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν Orléans, μέ τό ὁποῖο βεβαιοῦται ὅτι ὁ Authié

«πέτυχε τήν 29η Ἰουνίου 1973 ἐνώπιον τῆς προαναφερθείσας Πανεπιστημιακῆς Σχολῆς στίς ἐξετάσεις τοῦ τέταρτου ἔτους τοῦ πτυχίου Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν «μάθημα κατ' ἐπιλογήν: Οἰκονομετρία» μέ τό βαθμό «καλῶς» καί τοῦ ἀπονεμήθηκε ὁ τίτλος τοῦ πτυχιούχου Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν», δεδομένου ὅτι τό πιστοποιητικό τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κολλεγίου θεωρήθηκε ἰσάξιο «μεταπτυχιακῆς ἐπαγγελματικῆς πείρας»· σύμφωνα μέ τήν προκήρυξη διαγωνισμοῦ καί τό ἔτος σπουδῶν στό Ἰνστιτοῦτο Πολιτικῶν Σπουδῶν Παρισίων δέ λήφθηκε ὑπόψη διότι δέ βεβαιώθηκε μέ κανένα πτυχίο.

12 Ὁ προσφεύγων ἐπικαλεῖται, στήν οὐσία, ὅτι ἡ ἐξεταστική ἐπιτροπή, ἀποκλείοντας ἐκ τῶν προτέρων τά πτυχία Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν, ὑπερέβη τίς ἐξουσίες της, ὅπως καθορίζονται ἀπό τά δεδομένα τῆς προκηρύξεως διαγωνισμοῦ· ἐπιπλέον, ἐκτίμησε ἐσφαλμένα τή σημασία τοῦ πτυχίου του, παραγνωρίζοντας τήν ὑφισταμένη ἐκπαιδευτική δομή στή Γαλλία. Ὁ προσφεύγων ὑποστηρίζει ἀκόμη ὅτι ἡ ἐξεταστική ἐπιτροπή ἐνήργησε μέ προκατάληψη ἐναντίον τῶν οἰκονομολόγων· ὑπενθυμίζει σχετικά μέ αὐτό ὁρισμένες δηλώσεις τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς αὐτῆς, ὁ ὁποῖος ἐξετάστηκε ὡς μάρτυρας κατά τήν πρώτη δίκη ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, ἀπό τίς ὁποῖες προκύπτει ὅτι ἡ ἐξεταστική ἐπιτροπή θεώρησε ὅτι οἱ ὑποψήφιοι μέ μόρφωση οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν μποροῦσαν νά συμμετάσχουν ἐπωφελῶς στούς διαγωνισμούς πού διενεργοῦνται κατά περιόδους ἀπό τήν Ἐπιτροπή γιά τήν πρόσληψη οἰκονομολόγων, ἀλλά ὅτι αὐτή ἡ μόρφωση δέν ἀνταποκρίνεται στίς ἀνάγκες τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων.

13 Ἀντίθετα πρός αὐτούς τούς ἰσχυρισμούς, ἡ ἐξεταστική ἐπιτροπή ἀποκλείοντας τόν προσφεύγοντα, δέ φαίνεται νά ὑπερέβη τά ὅρια τῆς ἐξουσίας της ἤ νά ἔσφαλε στήν ἐκτίμηση τῶν ἀτομικῶν προσόντων τοῦ ἐνδιαφερόμενου.

14 Πρέπει, πράγματι, νά ἀναγνωρισθεῖ ὅτι, στό πλαίσιο τῆς προκηρύξεως διαγωνισμοῦ, ἀπέκειτο στήν ἐξεταστική ἐπιτροπή νά ὁρίσει, ὑπό μορφή γενικῶν κατηγοριῶν, τά κριτήρια μέ τά ὁποῖα θά γίνονταν δεκτοί οἱ ὑποψήφιοι, καθορίζοντας τούς διάφορους τύπους τῶν πτυχίων τά ὁποῖα προσφέρονταν νά ληφθοῦν ὑπόψη γιά τίς διάφορες κατευθύνσεις πού εἶχαν προσδιορισθεῖ στό διαγωνισμό. Κατά τόν καθορισμό τῶν κριτηρίων αὐτῶν, ἦταν ταυτόχρονα ἀναγκαῖο καί θεμιτό νά ληφθεῖ ὑπόψη ἀπό τήν ἐξεταστική ἐπιτροπή ἡ πολιτική προσλήψεως προσωπικοῦ τῆς Ἐπιτροπῆς, ὅπως ἐκδηλώνεται στίς ἐξειδικεύσεις τῶν διαφόρων διαδοχικῶν διαγωνισμῶν. Τό γεγονός ὅτι ἡ Ἐπιτροπή προκηρύσσει περιοδικῶς διαγωνισμούς προοριζόμενους γιά ὑποψήφιους μέ οἰκονομική μόρφωση ἦταν, συνεπῶς, θεμιτός λόγος γιά τή συγκέντρωση τῶν κριτηρίων ἐπιλογῆς σέ ἄλλους τύπους μορφώσεως καί πτυχίων. Δέν εἶναι λοιπόν δυνατό νά προσαφθεῖ στήν ἐξεταστική ἐπιτροπή ὅτι, ἀποκλείοντας ἀπό ἕνα διαγωνισμό, πού προκηρύχθηκε γιά τίς ἐξωτερικές σχέσεις, ὑποψήφιο κάτοχο πτυχίου, τό ὁποῖο βεβαιώνει εἰδίκευση οἰκονομικοῦ χαρακτήρα, ὑπερέβη τά ὅρια τῆς ἐξουσίας της ἐκτιμήσεως.

15 Ὡς πρός τήν ἐκτίμηση τῶν ἀτομικῶν προσόντων τοῦ ὑποψηφίου, ὁ τελευταῖος ἐπικαλεῖται, ἀφ' ἑνός, ὅτι ἡ ἐξεταστική ἐπιτροπή παρασύρθηκε σέ πλάνη ἀπό τήν ἐπιλογή τῆς οἰκονομετρίας πού ἀναφέρεται στό πτυχίο του, ἐνῶ δέν πρόκειται παρά γιά εἰδίκευση πού προστίθεται σέ ἕνα πτυχίο οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν καί ἀφ' ἑτέρου ὅτι ἡ ἐξεταστική ἐπιτροπή δέν ἔλαβε ὑπόψη ὅτι ὁ κύκλος μορφώσεώς του στίς οἰκονομικές ἐπιστῆμες περιλάμβανε ὁρισμένη ὕλη πού ἀφορᾶ τίς ἐξωτερικές σχέσεις.

16 Ὁ προσφεύγων, μέ τή διατύπωση αὐτῶν τῶν αἰτιάσεων θέτει, ἔναντι τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ἀπαιτήσεις οἱ ὁποῖες ὑπερβαίνουν τήν ἔκταση τοῦ ἐλέγχου τῶν προσόντων συμμετοχῆς πού ἀποτελεῖ τήν πρώτη φάση τῆς διαδικασίας τοῦ διαγωνισμοῦ. Σ' αὐτό τό στάδιο, ἦταν ἀρκετό γιά τήν ἐξεταστική ἐπιτροπή τοῦ διαγωνισμοῦ, νά ἐξετάσει ἄν οἱ ὑποψήφιοι ἀνταποκρίνονταν, ἐκ πρώτης ὄψεως καί συνολικά, στίς προϋποθέσεις πού εἶχαν τεθεῖ στήν προκήρυξη τοῦ διαγωνισμοῦ. Δέν εἶναι λοιπόν δυνατό νά κατακριθεῖ ἡ ἐξεταστική ἐπιτροπή γιά τόν ἀποκλεισμό κατόχου πτυχίου, τοῦ ὁποίου ἡ ἐπικτρατέστερη κατεύθυνση σπουδῶν, δυνάμει τῆς ἴδιας τῆς διατυπώσεώς του, δέν ἔχει, πολύ εὐδιάκριτα, ἰδιαίτερη σχέση μέ τίς ἐξωτερικές σχέσεις.

17 Ἀπό τά ἀνωτέρω προκύπτει ὅτι δέν μπορεῖ νά προσαφθεῖ στήν ἐξεταστική ἐπιτροπή ὑπέρβαση τῆς ἐξουσίας τῆς ἐκτιμήσεως ἤ οἱαδήποτε πλάνη κατά τήν ἐκτίμηση τοῦ πτυχίου πού προσκομίστηκε ἀπό τόν προσφεύγοντα.

Ὡς πρός τό λόγο περί ἀναιτιολογήτου

18 Ὁ προσφεύγων, μετά τήν ὑπόμνηση τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ πρώτη ἀπόφαση τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ διαγωνισμοῦ ἀκυρώθηκε λόγω ἀνεπαρκοῦς αἰτιολογίας, προβάλλει τήν ἴδια αἰτίαση κατά τῆς δεύτερης ἀποφάσεως, πού τοῦ κοινοποιήθηκε μέ ἐπιστολή τῆς 15ης Ἰανουαρίου 1979.

19 Ἀπό τά ἀνωτέρω προκύπτει ὅτι ἡ ἀπόφαση τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ διαγωνισμοῦ δέν μπορεῖ νά ἐπικριθεῖ ὡς πρός τό ὅτι ἀπέκλεισε τόν ἐνδιαφερόμενο ὁάσει τῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ πανεπιστημιακοῦ του πτυχίου. Στήν ἐπιστολή της τῆς 15ης Ἰανουαρίου 1979, ἡ ἐξεταστική ἐπιτροπή γνωστοποίησε τόν κύριο λόγο τῆς ἀποφάσεώς της, πού συνίσταται στό γεγονός ὅτι οἱ πανεπιστημιακές σπουδές τοῦ ἐνδιαφερόμενου δέν παρουσιάζουν ἱκανοποιητική σχέση μέ τόν τομέα τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων, γιατί μαρτυροῦν γνώσεις πού ἀποκτήθηκαν σέ οἰκονομική κυρίως ὕλη, μέ εἰδίκευση στήν οἰκονομετρία. Ἐφ' ὅσον αὐτός εἶναι ὁ ἀποφασιστικός λόγος, ληφθοῦν δέ ὑπόψη καί τά κριτήρια πού καθορίστηκαν θεμιτῶς ἀπό τήν ἐξεταστική ἐπιτροπή τοῦ διαγωνισμοῦ, δέν εἶναι, συνεπῶς, δυνατό νά προσαφθεῖ στήν ἀπόφαση ὅτι εἶναι ἀνεπαρκῶς αἰτιολογημένη.

20 Κατά συνέπεια, ὁ λόγος αὐτός πρέπει νά ἀπορριφθεῖ.

Ὡς πρός τό λόγο περί παραβάσεως τῆς ἀρχῆς τῆς ἰσότητας τῶν ὑποψηφίων

21 Ὁ προσφεύγων ἐπικαλεῖται, ὡς πρός αὐτόν, ὅτι ἡ ἐξεταστική ἐπιτροπή, τήν ἴδια στιγμή πού ἀπέκλεισε τήν ὑποψηφιότητά του, ἔκανε δεκτούς πολλούς ὑποψήφιους πού ἀκολούθησαν σπουδές σχετικές μέ τίς οἰκονομικές ἐπιστῆμες. Προσκομίζει εἰδικότερα φωτοαντίγραφο πτυχίου γερμανίδας ὑποψήφιας, κατόχου τοῦ πτυχίου «Diplom-Volkswirt» ἡ ὁποία ἔγινε δεκτή στόν ἴδιο διαγωνισμό.

22 Ἡ Ἐπιτροπή δέχεται ὡς πρός αὐτό ὅτι δυνατό νά ὑπῆρξαν ὁρισμένες ἀνακολουθίες κατά τήν ἐφαρμογή τῶν κριτηρίων ἐπιλογῆς. Ὡς πρός τούς ὑποψήφιους πού ἀναφέρονται ὀνομαστικά ἀπό τόν προσφεύγοντα, κατά τό μέτρο πού ἔγιναν δεκτοί νά διαγωνισθοῦν, ὅλοι ἀνεξαιρέτως ἀπέτυχαν μετά στίς γραπτές ἐξετάσεις. Κανένας ἀπό αὐτούς δέν ἔγινε δεκτός στό τελικό στάδιο τοῦ διαγωνισμοῦ, ὥστε νά μπορεῖ ὁ προσφεύγων νά ἐπικαλεῖται τήν περίπτωσή τους γιά νά θεμελιώσει προσβολή τῆς ἀρχῆς τῆς ἴσης μεταχειρίσεως τῶν ὑποψηφίων.

23 Τό Δικαστήριο θεωρεῖ ὅτι τά περιστατικά πού ἐπικαλεῖται ὁ προσφεύγων ἀπό τά ὁποῖα μία ἤ δύο περιπτώσεις θά μποροῦσαν νά γίνουν δεκτές μέ κάποια ἀληθοφάνεια, σέ σύνολο ἄνω τῶν τεσσάρων χιλιάδων ὑποψηφίων, δέν εἶναι ἀρκετά πειστικές γιά νά στηρίξουν τήν αἰτίαση περί διακρίσεως. Καί ἄν ἀκόμη ὑποτεθεῖ ὅτι τά ἀναφερόμενα περιστατικά ἔχουν ἀποδειχθεῖ, θά ἐπρόκειτο περί ἀτομικῶν σφαλμάτων ἐκτιμήσεως ὡς πρός τό κριτήριο ἐπιλογῆς, πού καθορίσθηκαν ἀπό τήν ἐξεταστική ἐπιτροπή τοῦ διαγωνισμοῦ· ὁ προσφεύγων δέν μπορεῖ νά ζητᾶ τήν ἐπέκταση τέτοιων σφαλμάτων πρός ὄφελός του.

24 Κατά συνέπεια, ὁ λόγος αὐτός πρέπει νά ἀπορριφθεῖ.

Ὡς πρός τό λόγο περί κακῆς συνθέσεως τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ διαγωνισμοῦ

25 Ὁ προσφεύγων ἐπικαλεῖται τέλος ὅτι κατόπιν τῆς ἀκυρώσεως, ἀπό τό Δικαστήριο, τῆς πρώτης ἀπορριπτικῆς ἀποφάσεως πού εἶχε ληφθεῖ γι' αὐτόν, ἡ νέα ἀπόφαση ἔπρεπε νά ληφθεῖ ἀπό ἐξεταστική ἐπιτροπή μέ διαφορετική σύνθεση, γιατί ἡ ἐπιτροπή πού εἶχε λάβει τήν πρώτη ἀπόφαση ἦταν προκατειλημμένη ἐναντίον του. Ἐπικαλούμενος τό ἀξίωμα «nemo judex in re sua», ἀμφισβητεῖ εἰδικότερα στόν πρόεδρο τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ διαγωνισμοῦ, τό δικαίωμα νά συμμετάσχει στή λήψη τῆς νέας ἀποφάσεως. Ὁ προσφεύγων, καίτοι βεβαιώνει ὅτι δέ θέτει σέ ἀμφιβολία τήν «πνευματική εὐθύτητα» τοῦ προέδρου τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, τοῦ προσάπτει ὅτι θέλησε νά ἀκολουθήσει τήν «ἔμμονη ἰδέα» του, πού ἦταν νά ἀποκλείσει τούς οἰκονομολόγους ἀπό αὐτό τό διαγωνισμό.

26 Οἱ ἐπικρίσεις τοῦ προσφεύγοντος παραγνωρίζουν σ' αὐτό τό σημεῖο, ὄχι μόνο τό χαρακτήρα τῶν ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν διαγωνισμοῦ, οἱ ὁποῖες εἶναι ὄργανα συλλογικά, πού λειτουργοῦν μέ πλήρη ἀνεξαρτησία, ἀλλά καί τό σύστημα τῶν ἐνδίκων μέσων τό ὁποῖο ἔχει ὀργανωθεῖ ἀπό τή συνθήκη. Τό ἄρθρο 176 τῆς συνθήκης ΕΟΚ προβλέπει, πράγματι, ὅτι σέ περίπτωση ἀκυρώσεως πράξεως ὀργάνου, ἐπιβάλλεται στό ἐνδιαφερόμενο ὄργανο νά λάβει τά μέτρα πού συνεπάγεται ἡ ἐκτέλεση τῆς ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου. Στήν προκείμενη περίπτωση, κατόπιν τῆς ἀποφάσεως τῆς 30ῆς Νοεμβρίου 1978, ἡ ὑπόθεση δέν μποροῦσε λοιπόν παρά νά ἐπανέλθει στήν ἐξεταστική ἐπιτροπή τοῦ διαγωνισμοῦ, τῆς ὁποίας εἶχε ἀκυρωθεῖ ἡ ἀπόφαση.

27 Πρέπει, ἐπιπλέον, νά ὑπογραμμισθεῖ ὅτι ἡ πρώτη ἀπόφαση τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ διαγωνισμοῦ ἀκυρώθηκε ἀποκλειστικῶς λόγω ἐλαττώματος τῆς διαδικασίας καί ἀνεπαρκοῦς αἰτιολογίας. Κατά συνέπεια, ἡ ἐξεταστική ἐπιτροπή τοῦ διαγωνισμοῦ παρέμενε τελείως ἐλεύθερη ὡς πρός τήν ἐκτίμηση καί τοῦ θέματος τῆς συμμετοχῆς τοῦ προσφεύγοντος στίς γραπτές ἐξετάσεις. Ἀπό τά ἀνωτέρω προκύπτει, λοιπόν, ὅτι δέν εἶναι δυνατό νά προσαφθεῖ κατά τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς οἱαδήποτε μομφή ὡς πρός τήν οὐσία ἤ τήν αἰτιολογία τῆς ἀποφάσεώς της. Ἔτσι δέν μπορεῖ νά ἀμφισβητηθεῖ ἡ ἀντικειμενικότητα τῆς ἀποφάσεως.

28 Πρέπει συνεπῶς νά ἀπορριφθεῖ καί αὐτός ὁ λόγος.

29 Ἀπό τό σύνολο τῶν προηγουμένων σκέψεων προκύπτει ὅτι ἡ προσφυγή πρέπει νά ἀπορριφθεῖ.

Ἐπί τῶν δικαστικῶν ἐξόδων

30 Κατά τό ἄρθρο 69 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ διαδικασίας, ὁ ἡττηθείς διάδικος καταδικάζεται στά ἔξοδα.

31 Ἐν τούτοις, κατά τό ἄρθρο 70 τοῦ κανονισμοῦ διαδικασίας, προκειμένου περί προσφυγῶν τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κοινότητας, τά ὄργανα φέρουν τά ἔξοδά τους.

Διά ταῦτα

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμῆμα)

κρίνει καί ἀποφασίζει:

1) Ἀπορρίπτει τήν προσφυγή.

2) Κάθε διάδικος φέρει τά ἔξοδά του.

Pescatore Touffait Due

Δημοσιεύθηκε σέ δημόσια συνεδρίαση στό Λουξεμβούργο τήν 26η Φεβρουαρίου 1981.

Ὁ γραμματεύς

A. Van Houtte

Ὁ πρόεδρος τοῦ δεύτερου τμήματος

P. Pescatore

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ JEAN-PIERRE WARNER ΠΟΥ ΑΝΑΠΤΥΧΘΗΚΑΝ ΣΤΙΣ 5 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1981 [1]

Κύριε πρόεδρε,
κύριοι δικαστές,

Εἰσαγωγή

Αὐτή ἡ ὑπόθεση εἶναι συνέπεια τῆς ὑποθέσεως 19/78 *Authié* κατά *Ἐπιτροπῆς*, ἡ ὁποία συνεκδικάσθηκε ἀπό τό Δικαστήριο μέ τίς ὑποθέσεις 4/78 *Salerno* κατά *Ἐπιτροπῆς* καί 28/78 *Massangioli* κατά *Ἐπιτροπῆς* (1978) ECR 2403.

Τά περιστατικά εἶναι τά ἀκόλουθα.

Ὁ Xavier Authié, προσφεύγων στήν ὑπόθεση 19/78 καί στήν παρούσα ὑπόθεση, γεννήθηκε τήν 27η Ὀκτωβρίου 1952 καί ἔχει τή γαλλική ἰθαγένεια. Τήν 1η Ὀκτωβρίου 1977 ὑπέβαλε αἴτηση συμμετοχῆς σέ ἀνοικτό διαγωνισμό πού προκηρύχθηκε ἀπό τήν Ἐπιτροπή πρός κατάρτιση πίνακα ποσληπτέων διοικητικῶν ὑπαλλήλων 7ου καί 6ου βαθμοῦ τῆς κατηγορίας Α. Ἔκανε

1 — Μετάφραση ἀπό τά ἀγγλικά.